

5. The Parable of the Loving Father

5. அன்பான தந்தையின் உவமை

லூக்கா 15: 11-32
நான் இதற்கு புதியவன்

லூக்காவின் நற்செய்தியின் அத்தியாயம் 15 இல், மூன்று உவமைகள் உள்ளன, இழந்த ஆடுகளின் உவமை (வவ. 3-7), இழந்த நாணயத்தின் உவமை (வவ. 8-10), மற்றும் அன்பான தந்தையின் உவமை (வவ. 11-32). முழு அத்தியாயம் 15 இன் சூழல் பரிசேயர்கள் மற்றும் சட்ட ஆசிரியர்களின் அணுகுமுறையைப் பற்றியது. இந்த மூன்று உவமைகளை இயேசுவின் போதனைகளுக்கு தூண்டியது, இயேசு பாவிசை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களுடன் சாப்பிடுகிறார் என்ற பரிசேயர்களின் புகாராகும் (வ. 2). சாத்தானின் வல்லமையால் இயேசு தனது அற்புதங்களைச் செய்தார் என்பது மத உயரடுக்கிலிருந்து வெளிவந்த வார்த்தை (மத்தேயு 12:24). இயேசு சாத்தானைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்கான சான்றாக, இறைவன் தொடர்பு கொண்டவர்கள், பாவிசை, விபச்சாரிகள் மற்றும் வரி வசூலிப்பவர்களை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினர். இந்த மனிதன் மேசியாவாக இருந்தால், அவர் சொன்னார், அவர் அந்த வகையான மக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பை வைத்திருக்க மாட்டார்!

இயேசு இந்த மூன்று உவமைகளையும் கடவுளின் தன்மை மற்றும் இயல்பு பற்றிய அவர்களின் பார்வையை சரிசெய்ய கற்றுக்கொடுத்தார், அதாவது, இந்த உலகத்தின் இழந்த, தேவையற்ற மற்றும் உடைந்தவர்களுக்கு அவரது அணுகுமுறை என்ன. கலந்துகொண்ட மதத் தலைவர்கள் அந்த நேரத்தில் நாட்டில் அதிகாரப் பிரமுகர்களாக இருந்தனர். மக்கள் தங்கள் விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளை கடைபிடிக்க வேண்டும். கடவுளைப் போல இருக்கவும் அவரைப் பின்பற்றவும் கவனமாகத் தேடுபவர்களாக அவர்கள் பார்க்கப்பட்டனர். 2 "சட்டத்தின் ஆசிரியர்களும் பரிசேயர்களும் மோசஸின் இருக்கையில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். 3 எனவே நீங்கள் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் மற்றும் அவர்கள் உங்களுக்குச் சொல்லும் அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் செய்வதைச் செய்யாதீர்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் போதிப்பதை அவர்கள் செய்வதில்லை" (மத்தேயு 23: 2). சட்ட ஆசிரியர்கள் மற்றும் பரிசேயர்கள் சாதாரண மக்களுக்கு என்ன மாதிரியாக இருந்தார்கள் என்பதையும், தங்கள் சங்கத்தில் இல்லாத எவரையும் அவர்கள் வெறுக்கிறார்கள் என்பதையும் இயேசு பார்த்தபோது, இழந்தவர்களை நோக்கி தந்தையின் இதயத்தை விளக்குவதற்கு மூன்று கதைகளைச் சொல்ல முடிவு செய்தார். நாம் ஏற்கனவே உள்ளடக்கிய இரண்டு உவமைகள் செம்மறியாடு மற்றும் நாணயம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதில் மகிழ்ச்சியும் கொண்டாட்டமும் நிறைவடைகிறது.

பலர் இந்த பகுதியை பழிவாங்கும் மகனின் உவமை என்று அழைக்கிறார்கள், ஆனால் உரை, என் கருத்துப்படி, ஒரு கெட்ட தந்தையைப் பற்றியது. நீங்கள் ஒரு மின்னணு கல்லை வீசுவதற்கு உங்கள் மின்னஞ்சல் திட்டத்தை தொடங்குவதற்கு முன், உரையில் "ஊதாரி" என்ற வார்த்தை குறிப்பிடப்படவில்லை என்று கூறுவதன் மூலம் விளக்குகிறேன், இதன் பொருள்:

வெறித்தனமாக அல்லது வீணாக களியாட்டம்": தேவையற்ற ஆயுதங்களுக்கான வீண் செலவுகள் போல; ஒரு இழிவான வாழ்க்கை. மிகுதியாகக் கொடுப்பது அல்லது கொடுப்பது; ஆடம்பரமான அல்லது அபரிமிதமான: அற்பமான பாராட்டு.

ஆமாம், இளைய மகன் வீணாக களியாட்டக்காரனாக இருந்தான், ஆனால் தந்தை தனது கிருபை, கருணை மற்றும் தொலைதூர நாட்டிலிருந்து தனது மகனை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் இன்னும் ஆடம்பரமாகவும் களியாட்டமாகவும் இருந்தார். அவர் தனது மகனுக்கு அவர் விரும்பியதை கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்பதால் அவர் தனது நிதி மீது கருணை காட்டினார். அந்த பார்வையை மனதில் கொண்டு, இந்த அத்தியாயத்தில் மூன்றாவது உவமையை இப்போது பார்ப்போம்.

இளம் மகன் வீட்டிலிருந்து அலைந்து திரிதல்

11 இயேசு தொடர்ந்தார்: "இரண்டு மகன்கள் இருந்த ஒருவர் இருந்தார். 12 இளையவர் தனது தந்தையிடம், 'தந்தையே, என் சொத்தில் எனக்கு பங்கைக் கொடுங்கள்' என்றார். அதனால் அவர் தனது சொத்தை அவர்களுக்கிடையே பகிர்ந்துகொண்டார். "" சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, இளைய மகன் தன்னிடம் இருந்த அனைத்தையும் ஒன்றிணைத்து, தொலைதூர நாட்டிற்குச் சென்றார், அங்கு காட்டு வாழ்வில் தனது செல்வத்தை வீணாக்கினார். 14 அவர் எல்லாவற்றையும் செலவழித்த பிறகு, அந்த நாடு முழுவதும் கடுமையான பஞ்சம் ஏற்பட்டது, மேலும் அவர் தேவைப்படத் தொடங்கினார். 15 எனவே அவர் சென்று அந்த நாட்டின் குடிமகனிடம் தன்னை நியமித்தார், அவர் பன்றிகளுக்கு உணவளிக்க தனது வயல்களுக்கு அனுப்பினார். 16 பன்றிகள் உண்ணும் காய்களால் வயிற்றை நிரப்ப அவர் ஏங்கினார், ஆனால் யாரும் அவருக்கு எதுவும் கொடுக்கவில்லை (லூக் 15: 11-16).

இந்த இளைஞனைப் பற்றி நாம் முதலில் கவனிக்க வேண்டியது அவருடைய கோரப்பட்ட மனப்பான்மை. அவர் அன்பாகக் கேட்கவில்லை, மேலும் அவர் சொற்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் கருணை மற்றும் தந்திரம் இல்லை. அவரது நோக்கங்களைப் பற்றி எந்த விவாதமும் இல்லை. அவர் தனது தந்தையிடம் கோருகிறார், அவரது தந்தை எவ்வளவு கருணையுள்ளவர் என்பதை அறிந்து. அவர் நடைமுறையில் கூறுகிறார்: "நீங்கள் இறக்கும் போது அல்லது ஓய்வு பெறும் போது அல்லாமல், என் பரம்பரை பகுதியை இப்போது எனக்குக் கொடுங்கள்."

அந்த இளைஞனின் மனதில் நடந்து கொண்டிருந்த சில எண்ணங்களை தந்தைக்குத் தெரியும், அந்த இளைஞன் இவ்வளவு தொகையை என்ன செய்ய விரும்புகிறான் என்று சில யோசனைகள் இருந்தன. தந்தை தனது சொத்தை இருவருக்கும் பகிர்ந்தளிப்பதில் இரு மகன்களும் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். மோசேயின் சட்டத்தின்படி மூத்த மகனுக்கு மூன்றில் இரண்டு பங்கு மற்றும் இளையவருக்கு மூன்றில் ஒரு பங்கு கிடைத்தது (உபாகமம் 21:17). உடனே, இளைய மகன் கையில் இருக்கும் பணத்தைப் பெறுவதற்காக தனது சொத்துக்களை கலைத்து விட்டான்.

கேள்வி 1) தந்தை தனது மகனை காத்திருக்க வைப்பதற்கு பதிலாக அவர் கோரியதை ஏன் கொடுத்தார்?

இளம் மகன் தன் தந்தையின் வீட்டில் சோர்வாக இருந்தான். அவர் ஒரு மனிதனாக இருக்க விரும்பினார் மற்றும் அவரது தந்தையின் அரசாங்கம் மற்றும் கண்ணுக்கு வெளியே உலகத்தை அனுபவிக்க விரும்பினார். தந்தை அவருடன் வாக்குவாதம் செய்யவோ அல்லது நியாயப்படுத்தவோ முயற்சிக்கவில்லை. ஒரு தந்தை ஒரு மகனுக்கு கற்பிக்க முடியாத சில பாடங்கள் உள்ளன. அவர்கள் அனுபவம் பெற்றிருக்க வேண்டும். வலி ஒரு நல்ல ஆசிரியர். வலியால் மட்டுமே கற்பிக்கப்படும் பாடங்களிலிருந்து நம் குழந்தைகளை நம்மால் பாதுகாக்க முடியாது. இளைஞர்கள் எல்லா வகையான விஷயங்களுக்கும் பெற்றோர்களை நம்பியிருக்க கற்றுக்கொண்டனர், ஆனால் ஒருவர் தனது சொந்த காலில் நிற்கும்போது மட்டுமே சில பாடங்கள் பெறப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சில சமயங்களில், குட்டிகள் தாங்களாகவே பறக்க கூட்டில் இருந்து விடுவிக்கப்பட வேண்டும். டீன் ஏஜ் வருடங்கள் பெற்றோர்கள் கற்பித்து, வளரவும், தன்னம்பிக்கையுடனும் தங்கள் குழந்தைகளை விடுவிக்கத் தயாராகும் வருடங்களாக இருக்க வேண்டும். ஒரு இளைஞன் தனது பெற்றோரின் பராமரிப்பில் இருந்து விடுவிக்கப்படுவது பெரும்பாலும் சோகமான நேரமாகும். அந்த நேரம் வருவதற்கு முன்பே தெய்வீக குணம் உருவாகும் என்று நம்புகிறோம். உலகிற்கு இளைஞர்களை தயார்படுத்துவதற்கு நல்ல பெற்றோர் தங்களால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்திருந்தாலும், அவர் சில சமயங்களில் அவர் கற்றுக்கொண்ட அனைத்தையும் விட்டு விலகுவார்.

இளைய மகன் "தொலைதூர நாட்டுக்குச் சென்று அங்கு செல்வத்தை காட்டு வாழ்வில் வீணாக்கினார்" என்று **இயேசு கூறினார் (வ. 13)**. பின்னர், மூத்த மகன் தனது சகோதரனை விபச்சாரிகளுடன் இருப்பதாகக் குற்றம் சாட்டினார் (வ. 30), அவர் தனது சகோதரரை கூட பார்க்கவில்லை. தன் சகோதரன் தன் தந்தையின் சொத்தை விபச்சாரிகளுடன் அபகரிப்பது அவனுக்கு எப்படி தெரியும்? சகோதரர்கள் ஒன்றாக இதைப் பற்றி பேசியிருக்கலாம், அதாவது இளையவர் தனது மூத்த சகோதரரை தன்னுடன் வரச் செய்ய முயன்றார். பாவம் செய்ய நினைப்பவர்கள் பெரும்பாலும் அதை தனியாகச் செய்வது கடினம். பாவம் நிறுவனத்தை விரும்புகிறது. சிந்தனை வாழ்க்கையில் பாவம் தொடங்குகிறது. ஒரு மனிதன் அவன் நினைப்பது போல் இல்லை, ஆனால் அவன் என்ன நினைக்கிறான், அவன் (ஆனால்). ஸ்டீபன் சார்னாக் கூறினார்: "முத்திரையின் உருவம் மெழுகில் முத்திரையிடப்பட்டதால், இதயத்தின் எண்ணங்கள் செயல்களில் அச்சிடப்படுகின்றன." சரியான சிந்தனை சரியான வாழ்க்கையை உருவாக்குகிறது; உங்கள் எண்ணங்கள் கடவுளுக்கு குரல் கொடுக்கும் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். நாம் நினைப்பதை எல்லாம் அவர் அறிவார். ஒவ்வொரு நபருக்கும் தீய மற்றும் பாவ எண்ணங்கள் வரும், ஆனால் அந்த எண்ணங்களில் நாம் வாழும்போது எண்ணங்கள் பாவமாக மாறும், மேலும் அவை நம் மனதின் விதைப்பகுதியில் வேரூன்றி முளைக்கின்றன. அதைப் பார்ப்பதற்கான ஒரு வழி இதுதான்: பறவைகள் நம் தலையைச் சுற்றி பறப்பதை நம்மால் தடுக்க முடியாது, ஆனால் அவை நம் கூந்தலில் கூடுகளை உருவாக்குவதைத் தடுக்கலாம்.

14 ஆனால் ஒவ்வொருவரும் தனது சொந்த தீய ஆசையால், அவர் இழுத்துச் செல்லப்பட்டு, கவர்ந்திழுக்கப்படும் போது சோதிக்கப்படுகிறார். 15 பிறகு, ஆசை கருத்தரித்த பிறகு, அது பாவத்தைப் பெற்றெடுக்கிறது; மற்றும் பாவம், அது முழுமையாக வளரும்போது, மரணத்தை பெற்றெடுக்கிறது (ஜேம்ஸ் 1:14-15).

"கவர்ச்சியானது" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையின் பொருள், தூண்டில் மீன் பிடிப்பது. தீய ஆசைகள் மற்றும் எண்ணங்கள் சாத்தான் நம்மை கவர்ந்திழுக்க பயன்படுத்துகின்றன. எதிரி நம்மை கடவுளிடமிருந்து தொலைதூர இடத்திற்கு கவர்ந்திழுக்கிறான். நாம் அவரை எவ்வளவு அதிகமாகக் கேட்கிறோமோ, அவ்வளவு அதிகமாக பாவத்தின் அடிமைத்தனம் இருக்கும், மேலும் தந்தையின் வீட்டிலிருந்து அதிக தூரம் இருக்கும். இந்த இளைஞன் தூண்டில் எடுத்து, சலனத்துடன் நீந்தினான், திடீரென்று, எதிரி மீன்பிடி கம்பியை இழுத்து, கொக்கி வீட்டிற்கு கொண்டு சென்றான். எந்த ஆதாரமும் இல்லாமல் அவர் பிடிபட்டார், யாரும் அவருக்கு உதவ மாட்டார்கள். விளைவு வலிமிகுந்தது.

நான் 1977 இல் கிறிஸ்துவை சந்தித்தேன், ஆனால் அதற்கு முன், நான் மரிஜுவானா புகைத்தேன் மற்றும் போதை மருந்து உட்கொண்டேன். எனது வாழ்க்கை முறை மற்றும் சுய-உருவத்தில் வெறுப்படைந்த நான், அதன் ஒரு பகுதியை தூக்கி எறிந்தபோது, என் பழக்கம் என்னைப் பிடித்தது என்பதை உணர்ந்தேன், அடுத்த நாள் இன்னும் கொஞ்சம் வாங்க. "கஞ்சா புகைப்பதற்காக எனது வளாகத்தை பயன்படுத்த அனுமதித்ததற்காக" நான் சிறைக்கு செல்ல வேண்டியிருந்தபோது, போதைப்பொருட்களுக்கான எனது அடிமைத்தனத்திலிருந்து நான் விடுபட வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியும், அது என் வாழ்க்கையை குழப்பத்தில் ஆழ்த்தியது. நான் கிறிஸ்துவுக்கு என் உயிரைக் கொடுத்தபோதுதான், இறுதியாக அந்தப் பழக்கத்தை முறியடித்து உடைக்கும் சக்தியைப் பெற்றேன். பாவம் ஒரு கடினமான பணி மாஸ்டர். இளைய மகனின் பணம் தீர்ந்தபோது, நிலத்தில் கடுமையான பஞ்சம் வந்தபோது அவரது நிலைமை மாறியது. தேவைகள் பெரும்பாலும் நம் கவனத்தை ஈர்க்க கடவுள் நிர்வகிக்கும் வழி. அவரது தந்தையிடமிருந்து ஒரு தொலைதூர நிலத்தில் வாழ்க்கை முதலில் செய்த

உற்சாகத்தை இனிமேல் வைத்திருக்கவில்லை. மாறாக, அவர் பரிதாபமாகிவிட்டார். அவரது வாழ்க்கை வேகமாக கீழ்நோக்கி சென்றது.

கேள்வி 2) அவரது கீழ்நோக்கிய சுழல் பற்றி பேசும் உரையில் என்ன விஷயங்களை நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள்? உங்கள் வாழ்க்கை கட்டுப்பாடில்லாமல் சுழன்று கொண்டிருப்பதை நீங்கள் உணர்ந்த ஒரு காலம் உண்டா? ஒரு பழக்கம் எப்போதாவது உங்களிடமிருந்து "சிறந்ததைப்" பெற்றதா?

உணவு மிகவும் விலைமதிப்பற்றதாக இருந்த காலத்தில் அவருக்கு வருமானம் இல்லை. பொதுவாக, அவர் ஒரு வேலையை எடுத்திருக்கலாம், ஆனால் பஞ்சம் காரணமாக, வேலைகள் குறைவாக இருந்தன. பாலஸ்தீனம் போன்ற விவசாயப் பொருளாதாரத்தில், ஒருவருக்கு நிலமோ பணமோ இல்லையென்றால், விஷயங்கள் மிகவும் பரிதாபகரமானதாக இருக்கும். அவர் ஒரு பொது தினக்கூலியாக வயல்களுக்கு அனுப்பிய ஒருவருக்கு தன்னை (உண்மையில் "ஒட்டிக்கொண்டார்") அமர்த்தினார். தேவைப்படுவது மற்றும் உணவுக்காக வேறொருவரை நம்பியிருப்பது அவருக்கு மனத்தாழ்மையாக இருந்தது. மோசமான விஷயம் என்னவென்றால், பன்றிகளுக்கு உணவளிக்க அவர் பன்றி பேனாவில் வேலைக்கு வைக்கப்பட்டார். ஒரு பன்றி என்பது யூதர்களுக்கு கோஷர் அல்லாத விலங்கு. வசனம் 16 இல், "காய்கள்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட வார்த்தை கரோப் பாட்ஸ் ஆகும். ரப்பி ஆச்சா (சுமார் கி.பி. 320) ஒருமுறை குறிப்பிட்டார், "இஸ்ரேலியர்கள் கரோப் காய்களாக குறைக்கப்படும்போது, அவர்கள் மனந்திரும்புகிறார்கள்." கரோப் மரம் (செரடோனியா சிலிக்கா) பசுமையான புதர் அல்லது மத்திய தரைக்கடல் பகுதிக்கு சொந்தமான மரம், அதன் உண்ணக்கூடிய விதை காய்களுக்காக பயிரிடப்படுகிறது.

ஒரு யூத குடிமகனுக்கு, பன்றிகளுக்கு உணவளிப்பது மட்டுமல்லாமல் பன்றிகள் சாப்பிடும் கரோப் காய்களுக்கு பசியாக இருப்பதும் இந்த மனிதன் தனது வாழ்வில் அடிபட்ட ஒரு படம்.

இளம் மகனின் எழுப்புதல் மற்றும் மனந்திரும்புதல்

17 அவர் சுயநினைவுக்கு வந்தவுடன், "என் தந்தையின் கூலி ஆட்களில் எத்தனை பேருக்கு உணவு இருக்கிறது, இங்கே நான் பட்டினி கிடக்கிறேன்! 18 நான் புறப்பட்டு என் தந்தையிடம் சென்று அவனிடம் கூறுவேன்: தந்தையே, நான் சொர்க்கத்திற்கு எதிராகவும் உனக்கு எதிராகவும் பாவம் செய்தேன். 19 நான் இனி உங்கள் மகன் என்று அழைக்கப்படுவதற்கு தகுதியற்றவன்; என்னை உங்கள் வாடகை மனிதர்களில் ஒருவராக ஆக்குங்கள்." 20 அதனால் அவன் எழுந்து தன் தந்தையிடம் சென்றான் (லூக் 15:17-20).

கேள்வி 3) இந்த இளைஞனின் விழிப்புணர்வை விவரிக்கையில், தேவன் "அவர் சுயநினைவுக்கு வந்தபோது" (வி. 17) என்ற வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தினார். இந்த சொல் உங்களுக்கு என்ன அர்த்தம்? மனந்திரும்புதல் என்றால் என்ன, உரையில் என்ன வார்த்தைகள் அவருடைய மனந்திரும்புதலைக் குறிக்கின்றன?

ஒருவரின் உணர்வுக்கு வருவது, அல்லது கிங் ஜேம்ஸ் பதிப்பு மொழிபெயர்த்தது போல், "அவர் தனக்குத்தானே வந்தார்", ஒரு நபர் உண்மையை விழித்தெழுவதை விவரிக்கிறார். அவர் தனக்கு அருகில் இருந்தார், ஆனால் இப்போது வாழ்க்கை என்ன ஆனது என்பதை அவர் முழுமையாக உணர்ந்தார், மேலும் அவர் தனது வாழ்க்கையை எப்படி வாழ்கிறார் என்ற பைத்தியத்தையும் முட்டாள்தனத்தையும் உணர்ந்தார். சாலமன், எக்லேசியாஸ்ட்டில் எழுதுகிறார், "மனிதர்களின் இதயங்கள் தீமைகளால் நிரம்பியுள்ளன, அவர்கள் வாழும் போது அவர்களின் இதயங்களில் பைத்தியம் இருக்கிறது" (பிரசங்கி 9: 3). கடவுளுடனான உறவில் இருந்து வாழ்வது பைத்தியம் மற்றும் முட்டாள்தனம். ஆன்மீக ரஷ்ய சில்லி விளையாடுவதன் மூலம் நம் நித்திய ஆத்மாக்களுடன் முட்டாளாக்கப்படுகிறோம், எங்கள் மரணம் இன்று இல்லை என்று நம்புகிறோம். இருப்பினும், ஒரு நாள் என்ன வரப்போகிறது என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது. நாளுக்கு நாள் நம் ஆன்மீக துப்பாக்கியின் பீப்பாயை சுழற்றுகிறோம், அறையில் நம் வாழ்க்கையை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் தோட்டா இல்லை என்று நம்புகிறோம், இதனால் கிறிஸ்து இல்லாத நித்தியத்திற்கு நம்மை எப்போதும் தடைசெய்கிறோம். இன்று இரட்சிப்பின் நாள், எனவே ஏன் இந்த கேள்வியை இன்னொரு நாள் தள்ளி வைக்க வேண்டும்? "கர்த்தருடைய நாமத்தை அழைப்பவர் இரட்சிக்கப்படுவார்" (ரோமர் 10:13).

சோக்ரடீஸ் தான், "பரிசோதிக்கப்படாத வாழ்க்கை வாழ தகுதியற்றது" என்று கூறினார். இளைய மகன் அடிபட்டபோது, அவன் பார்க்க ஒரே வழி மேலே இருந்தது. அவர் தனது வாழ்க்கையைப் பரிசோதிக்கத்

தொடங்கினார், அவர் தன்னை எப்படி ஒரு நிலையில் கொண்டு வந்தார் என்பதை பிரதிபலித்தார். கருத்தில் கொள்வது மற்றும் பிரதிபலிப்பது என்பது நமக்குள் ஓய்வு பெறுவது, ஒரு விஷயத்தை இன்னொருவருடன் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது மற்றும் விஷயங்களைத் திருத்துவது. இந்த மனநிலை கடவுளின் அருள். பிரதிபலிப்பு, மனந்திரும்புதல் அல்ல. பிரதிபலிப்பும் நம்பிக்கையும் நம்மை மனந்திரும்புதலுக்கு இட்டுச் செல்ல வேண்டும். இந்த இளைஞன் தனது வாழ்க்கையின் தார்மீக விவரங்களை எடுத்துக்கொண்டான். அவர் தார்மீக ரீதியாக உடைந்து, பயனற்ற நிலையில் இருப்பதை முழுமையாகப் பார்க்கும் வரை ஒருவர் தனது வாழ்க்கையின் திசையைத் திருப்ப முடியாது. உடைந்து போகும் இடத்தை அடையும் வரை உலக இரட்சகருக்கு நாம் பெரும்பாலும் சிறிய மதிப்பைக் கொண்டிருக்கிறோம். ஜான் ஃபிளாவல் இதை இவ்வாறு கூறினார்: "பாவம் நமக்கு கசப்பாக இருக்கும் வரை கிறிஸ்து இனிமையாக இல்லை."

இளைய மகன் வீடு திரும்ப நினைத்து, என்ன வார்த்தைகளைச் சரிசெய்து மீட்க வேண்டும் என்று யோசிக்கத் தொடங்கினான். தனக்கு எதற்கும் உரிமை இல்லை என்பதையும், கிராமம் மற்றும் அவரது மூத்த சகோதரரின் அவமானத்தையும் அவமானத்தையும் அவர் எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் அவர் அறிவார். அவர் பதவி திவாலாகிவிட்டார், இப்போது அவர் தனது தந்தையின் ஊழியராக இருக்கத் தயாராக இருக்கிறார். அவர் கடவுளின் பெயரை குறிப்பிடவில்லை, மாறாக, "நான் சொர்க்கத்திற்கு எதிராக பாவம் செய்தேன்" என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிறார் என்பதை நான் கவனிக்கிறேன். பல யூதர்களுக்கு, கடவுளின் பெயர் மிகவும் புனிதமானது. நான் இஸ்ரேலில் வாழ்ந்தபோது, கடவுளுக்கான எபிரேய வார்த்தைக்கு பதிலாக H'Shem Adonai (The Name of the Lord) என்ற வார்த்தைகளை அடிக்கடி கேட்டேன். இந்த இளைஞன் இப்போது கடவுள் மற்றும் நித்திய விஷயங்களை மட்டுமல்ல, குறிப்பாக அவரை மிகவும் நேசித்த அவரது தந்தையையும் மதிக்கிறார்.

மனந்திரும்புதல் என்பது ஒருவரின் பாவத்திற்காக வருந்துவது மட்டுமல்ல, வாழ்க்கையில் நம் மனதையும் திசையையும் மாற்றுவதாகும். ஒரு நபர் தந்தையின் வீட்டிற்குச் செல்லும் வரை, அவர் இதயத்தின் நம்பிக்கையின் கீழ் இருக்கிறார். ஆனால் இந்த இளைஞன் தனது பேச்சை தயார் செய்து, தனது வயலில் தினக்கூலி தொழிலாளியாக இருந்து தனது தந்தைக்கு சேவை செய்வதாக தீர்மானித்தார். "அவன் எழுந்து தன் தந்தையிடம் சென்றான்" (வ. 20) என்ற வார்த்தைகள் அவன் மனந்திரும்புதலை விவரிக்கிறது. செயலில் உள்ள படிகள் இருக்க வேண்டும் மற்றும் வார்த்தைகள் மட்டுமல்ல. ஒரு நபரின் விருப்பம் சம்பந்தப்பட்டது.

கேள்வி 4) இந்தக் கதையை நீங்கள் இதுவரை கேள்விப்பட்டிருக்கவில்லை என்றால், மகன் திரும்பி வரும்போது அடுத்து என்ன நடக்கும் என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்? அந்த நாளில் இயேசுவின் கேட்பார் திரும்பி வரும் மகன் தனது தந்தையின் வீட்டிற்கு மீண்டும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவார் என்று நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

கதையின் இந்த கட்டத்தில் கேட்பவர்கள் அனைவரும் மகன் தந்தை, குடும்பம் மற்றும் அவர் வாழ்ந்த ஊர் ஆகியவற்றைக் கொண்டு வந்த அவமானத்தின் அளவைக் கண்டு ஆச்சரியப்படுவார்கள். கேட்பவரின் மனதில், அவருடைய கலகத்திற்காக மகனுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தண்டனை என்ன என்று அவர்கள் யோசித்துக்கொண்டிருந்தனர். நியாயமான தண்டனைகளின் அனைத்து வகையான எண்ணங்களும் பரிசீலனாக்களின் மனதில் மீண்டும் இதுபோன்ற நிகழ்வுகளைத் தடுத்திருக்க வேண்டும், ஆனால் எதிர்பார்த்த கண்டனத்தைக் கேட்பதற்குப் பதிலாக, இயேசுவின் அடுத்த வார்த்தைகள் அவர்களைப் பெரும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது.

கெட்ட தந்தை

ஆனால் அவன் இன்னும் வெகு தொலைவில் இருந்தபோது, அவனது தந்தை அவனைப் பார்த்து அவனிடம் பரிவு கொண்டார்; அவர் தனது மகனிடம் ஓடி, அவரைச் சுற்றி கைகளை வீசி முத்தமிட்டார். 21 "மகன் அவனிடம்," அப்பா, நான் சொர்க்கத்திற்கு எதிராகவும் உங்களுக்கு எதிராகவும் பாவம் செய்தேன். நான் இனி உங்கள் மகன் என்று அழைக்கப்படுவதற்கு தகுதியற்றவன் "என்றார். 22 "ஆனால் தந்தை தனது ஊழியர்களிடம், 'சீக்கிரம்! சிறந்த ஆடையை கொண்டு வந்து அவருக்கு அணிவிக்கவும். அவரது விரலில் மோதிரம் மற்றும் காலில் செருப்பை வைக்கவும். 23 கொழுத்த கன்றைக் கொண்டு வந்து கொல்லுங்கள். விருந்து வைத்து கொண்டாடுவோம். 24 என் மகன் இறந்துவிட்டான், மீண்டும் உயிரோடு இருக்கிறான்; அவர் காணாமல் போய்விட்டார்.' அதனால் அவர்கள் கொண்டாடத் தொடங்கினர் (லூக் 15: 20-24).

இந்த தந்தை அவமானமாக நடந்து கொண்டார், பரிசேயர்கள் நினைத்தனர். இஸ்ரேலில் பன்றிகள் தேவை இல்லை, மற்றும் மகன் ஒரு தொலைதூர நாட்டிற்குச் சென்றதாக இயேசு கூறினார் (வ. 13), எனவே அவர் அண்டை நாட்டில் உள்ள யூதர்கள் அல்லாதவர்கள் மத்தியில் இருந்திருக்கலாம். அவர் எங்கிருந்தாலும், அவர் வீட்டிலிருந்து பல மைல் தொலைவில் இருந்தார் என்று நாம் ஊகிக்க முடியும். இந்த தந்தை வீட்டில் இருந்து வெகுதூரத்தில், காத்திருந்து தனது மகனை தேடும் கடவுளின் தந்தையின் படம். அவரது மகனின் பாவத்தில் கோபம் இல்லை; இந்த தந்தை தனது மகனை தூரத்தில் பார்த்தபோது, அவருக்கு இருந்த ஒரே உணர்ச்சி இரக்கம்.

இரக்கம் என்பது மற்றொருவரின் துன்பத்தைப் பற்றிய ஆழ்ந்த விழிப்புணர்வு மற்றும் அதை விடுவிக்கும் விருப்பத்துடன். தந்தை தனது மகனைப் பார்த்தவுடன், அவரிடம் ஓடுவதற்காக அவர் தனது மேலங்கியின் கீழ் பகுதியை எடுத்தார். மத்திய கிழக்கில், இது ஒரு வயதான குடும்பத் தலைவர் செய்யாத ஒன்று. அந்த நேரத்தில் மக்கள் தங்கள் கால்களைக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை, அவசரகாலத்தில் அல்லது சண்டையின்போது மட்டுமே ஒரு மனிதன் தனது ஆடைகளை எளிதாக நகர்த்துவதற்காக தனது பெல்ட்டில் மாட்டிக்கொள்வான். தந்தையின்

வெட்கக்கேடான நடத்தை என்று அவர்கள் அனைவரும் நினைத்திருப்பார்கள். இந்தக் கதையுடன் இயேசு எங்கே போகிறார் என்று அவர்கள் அனைவரும் யோசிக்கத் தொடங்கினர், ஏனென்றால் எந்தத் தந்தையும் அப்படிச் செய்ய மாட்டார். இந்த தந்தை, தனது மகன் வீட்டை விட்டு விலகி இருந்தபோது அவனுக்காக வேதனைப்பட்டார்.

வயதான தந்தை மன்னிக்க மிகவும் தயாராக இருந்தார், அவர் அந்த இளைஞனுக்கு அவரது வார்த்தைகளைப் பேசுவதற்கான வாய்ப்பைக் கூட கொடுக்கவில்லை. மார்பில் இருந்து வார்த்தைகளை எடுப்பதற்கு முன்பு தந்தை இளம் மகனை ஏற்றுக்கொள்கிறார். இந்த கதை ஒரு தந்தை தனது மகனுடன் மிகுந்த அன்பில் இருப்பதை விவரிக்கிறது. பைபிளின் ஆங்கில கிங் ஜேம்ஸ் பதிப்பில், "அவர் கழுத்தில் விழுந்து முத்தமிட்டார்" என்று கூறுகிறது. அசல் கிரேக்க காலம், அவர் தனது மகனை தடையின்றி முத்தமிடுவதில் ஆடம்பரமாக இருந்ததால், அவர் மீண்டும் மீண்டும் தனது மகனை முத்தமிட்டார் மற்றும் முத்தமிட்டார் என்ற உண்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. தந்தையின் மனதில் பையனின் துர்நாற்றம் பற்றி இன்னும் சிந்தனை இல்லை. அவரைப் பார்த்ததில் அவர் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்! மகன் தனது மனந்திரும்புதலை வெளிப்படுத்துவதற்கு முன்பு தந்தை தனது இரக்கத்தை வெளிப்படுத்தினார். இந்த வார்த்தைகள் கடவுளின் தயவு மற்றும் அவருடைய அன்பிலிருந்து விலகி இருந்தவர்களுடன் சமரசம் செய்ய தயாராக இருப்பதை பேசுகிறது. இறுதியாக, அந்த இளைஞன், அழகையின் போது, அவன் தயாரித்த தனது பேச்சின் ஒரு பகுதியை வெளியேற்ற முடிகிறது. "அப்பா, நான் சொர்க்கத்திற்கு எதிராகவும் உங்களுக்கு எதிராகவும் பாவம் செய்தேன். நான் இனி உங்கள் மகன் என்று அழைக்கப்படுவதற்கு தகுதியற்றவன்" (வ. 21).

இருப்பினும், தந்தை அவரைத் துண்டித்துவிட்டு, தன்னுடன் இருக்கும் ஊழியர்களிடம் சில விஷயங்களைக் கொண்டுவர பேசுகிறார்.

கேள்வி 5) இயேசு இந்த உவமையை முன்வைத்தபோது, ஏன் தந்தை மகனிடம் ஓடுகிறார், கடவுளின் குணத்தின் எந்த அம்சத்தை இது காட்டுகிறது? மகனுக்காக என்ன மூன்று விஷயங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன, கிறிஸ்தவர்களாகிய இந்த விஷயங்கள் எதை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்?

அவர்கள் "சிறந்த அங்கியை" கொண்டு வரச் சொன்னார்கள். கிரேக்க உரையில் இங்கே ஒரு இரட்டை முக்கியத்துவம் உள்ளது, அதாவது, அங்கி, அந்த முதன்மை அங்கி. நாங்கள் இங்கே கோட் பற்றி பேசவில்லை; இந்த அங்கி மகன் மரியாதைக்குரிய இடத்திற்கு மீட்கப்பட்டதைப் பற்றி பேசுகிறது. இது பாவத்தின் பன்றிக்குட்டியை உள்ளடக்கிய நீதியின் மேலங்கியைப் பற்றி பேசுகிறது. மோதிரம் அதிகாரம் மற்றும் வழக்கறிஞரின் அதிகாரத்தைப் பற்றி பேசுகிறது. அந்த நாளில், உத்தியோகபூர்வ ஆவணங்களில் கையெழுத்திட மோதிரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. பெரும்பாலும், மோதிரம் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது, அது, சூடான மெழுகுக்குள் தள்ளப்பட்டபோது, குடும்பத்தின் அதிகாரப்பூர்வ முத்திரை. ஜோசப் பார்வோனின் கனவை விளக்கியபின் எகிப்தின் தளபதியாக இரண்டாம் நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டபோது :பாரோவால் அத்தகைய மோதிரம் வழங்கப்பட்டது (ஆதியாகமம் 41:42).

நமக்கும் கிறிஸ்துவின் கிரியைகளைச் செய்ய எங்கள் கடவுளால் அதிகாரமும் அதிகாரமும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது (மத்தேயு 28: 18-20). மகனுக்கு காலணிகள் வழங்கப்பட்டன. எந்த அடிமையும் காலணிகளை அணியவில்லை, தந்தை தனது மகனை வெறுங்காலுடன் செல்ல அனுமதிக்கவில்லை. அவர் ஒரு மகன், அடிமை அல்ல. எங்கள் கால்கள் சமாதான நற்செய்தியால் மூடப்பட்டுள்ளன (எபேசியர் 6:15), நாங்கள் கடவுளின் மகன்களாக ஆக்கப்பட்டோம் (1 யோவான் 3: 2). இந்த நாளுக்காக கொழுத்த கன்றுக்குட்டியை கொண்டுவிடு என்று வேலைக்காரர்கள் சொன்னார்கள். இந்த தந்தை கன்றுக்குட்டியை மெதுவாக கொழுத்துக் கொண்டிருந்தார், எப்போதாவது, தனது மகன் எப்போது வீட்டுக்கு வருவார் என்று அவர் கொண்டாடுவார். இவை அனைத்தும் வீடு திரும்பும் அடிமைக்கு அளிக்கப்பட்ட கருணை பரிசுகள் மற்றும் மகத்துவத்திற்கு மீட்டெடுக்கப்பட்டன.

மகன் வீடு திரும்புவதை இயேசு விவரிக்கும் போது, அவர் பாவிசளையும் வரி வசூலிப்பவர்களையும் அவரது முகத்தில் புன்னகையுடன் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன், ஆனால் அவர் மூத்த மகனைப் பற்றி பேச ஆரம்பித்தபோது, அவர் பரிசேயர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களை எதிர்கொண்டார் சட்டம்.

மூத்த மகன்

25 இதற்கிடையில், மூத்த மகன் வயலில் இருந்தார். அவர் வீட்டின் அருகே வந்தபோது, இசையும் நடனமும் கேட்டது. 26 அதனால் அவர் வேலைக்காரர்களில் ஒருவரை அழைத்து என்ன நடக்கிறது என்று கேட்டார். 27 அவர் பதிலளித்தார், "உங்கள் சகோதரர் வந்துவிட்டார், மேலும் உங்கள் தந்தை கொழுத்த கன்றுக்குட்டியை கொண்டுவிட்டார், ஏனெனில் அவர் பாதுகாப்பாகவும் நலமாகவும் இருக்கிறார்." 28 மூத்த சகோதரர் கோபமடைந்தார், உள்ளே செல்ல மறுத்தார். அதனால் அவரது தந்தை வெளியே சென்று அவரிடம் கெஞ்சினார். 29 ஆனால் அவர் தனது தந்தைக்கு, "இதோ! இத்தனை வருடங்களாக நான் உங்களுக்காக அடிமையாக இருந்தேன், உங்கள் கட்டளைகளை மீறவில்லை. ஆயினும் நீங்கள் எனக்கு ஒரு இளம் ஆட்டைக்கூட கொடுக்கவில்லை அதனால் நான் எனது நண்பர்களுடன் கொண்டாட முடியும். 30 ஆனால் உங்கள் சொத்தை விபச்சாரிகளால் வீணடித்த உங்கள் மகன் வீட்டிற்கு வரும்போது, அவருக்காக கொழுத்த கன்றுக்குட்டியை நீங்கள் கொண்டுவிடுகிறீர்கள் "31" என் மகனே, "தந்தை கூறினார்," நீங்கள் எப்போதும் என்னுடன் இருக்கிறீர்கள், என்னிடம் உள்ள அனைத்தும் உங்களுடையது. 32 ஆனால் நாங்கள் கொண்டாடவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருக்க

வேண்டும், ஏனென்றால் உங்களது இந்த சகோதரர் இறந்துவிட்டார் மற்றும் மீண்டும் உயிருடன் இருக்கிறார்; அவர் காணாமல் போய்விட்டார் மற்றும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டார் "(லூக் 15: 25-32).

இந்த மதத் தலைவர்கள் கடவுளுக்காக வாழ்ந்தவர்களின் பிரதிநிதிகள் என்று நினைத்து தங்களை பெருமைப்படுத்திக் கொண்டனர். இயேசு அவர்களை எதிர்கொண்டு மூத்த சகோதரரின் அணுகுமுறையை விவரித்தபோது, அவர்கள் தங்களை ஒரு கண்ணாடியில் பார்க்க ஆரம்பித்ததாக நீங்கள் நினைக்கவில்லையா?

கேள்வி 6) மூத்த சகோதரரைப் பற்றி உங்களுக்கு என்ன தெரிகிறது? அவரது வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்கள் அவரது குணாதிசயத்தைப் பற்றி என்ன வெளிப்படுத்துகின்றன?

நாங்கள் முதலில் படித்தது என்னவென்றால், மூத்த சகோதரர் வயலில் இருக்கிறார், தந்தையிடமிருந்து தொலைவில் இருப்பதற்கான ஒரு உருவகம். இது அவரது சகோதரர் திரும்பி வருவது பற்றி தெரியாது என்று கூறுகிறது. ஒரு விருந்து நடைபெறுகிறது என்று தந்தை யாரையும் களத்திற்கு வெளியே அனுப்பவில்லை. மூத்த சகோதரர் தனது இளைய சகோதரனைப் பற்றி சிறிதும் கவலைப்படவில்லை என்பதையும், அதற்குப் பதிலாக, அவர் திரும்பி வருவதைக் குறித்து அவர் கோபப்படுவார் என்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார். தந்தை வேண்டுமென்றே மூத்த மகனிடமிருந்து தகவலை வைத்திருந்தார், ஏனென்றால் மூத்த பையன் தனது இளைய சகோதரனை வெறுக்கிறான் என்பதை அறிந்த அவனது தந்தையுடன் எந்த உறவும் இல்லை.

தந்தை இளைய மகனைத் தேடி வெவ்வேறு நேரங்களில் சென்றபோது, மூத்த சகோதரர் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. மூத்த சகோதரர் வீட்டிற்கு செல்லும் வழியில் இளைய மகனைப் பார்த்திருந்தால், அவர் தனது தந்தையைப் பார்ப்பதற்கு முன்பே அவரை மீண்டும் அனுப்பியிருப்பார். மூத்த மகன் சொல்வதை நாம் கிட்டத்தட்ட கேட்கலாம்; "நீங்கள் தந்தையையும் குடும்பத்தையும் எப்படி அவமானப்படுத்தினீர்கள் என்பதை நீங்கள் உணரவில்லையா? நீங்கள் துர்நாற்றம் வீசுகிறீர்கள்! உங்கள் தந்தை உங்கள் மீது கோபமாக இருக்கிறார்; நீங்கள் செய்த பிறகு வீட்டிற்கு வர தைரியம் வேண்டாம்!" இவை அனைத்தும் நம் தந்தையின் வீட்டிற்குத் திரும்ப நினைக்கும் போது சாத்தான் நம் காதுகளில் கிசுகிசுக்கும் வார்த்தைகள். இந்த வசனங்களிலிருந்து நம் குழந்தைகளை கடவுளிடம் மீட்டெடுப்பது பற்றி பெற்றோர்களாகிய நாம் நிறைய கற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஒரு நாள் கடன உழைப்பின் முடிவில், மூத்த மகன் வீடு திரும்பினான். இசை மற்றும் விருந்து நடப்பதைக் கேட்டு அவர் ஆச்சரியப்பட்டார். உடனடியாக சந்தேகம், அவர் வீட்டிற்குள் செல்ல மாட்டார். தந்தையுடன் சரியான உறவில் இருப்பதில் உண்மையான மகிழ்ச்சி உள்ளவர்களிடம் மதவாதிகள் எச்சரிக்கையாக இருக்கிறார்கள். அவர் உள்ளே போக மாட்டார், ஆனால் அதற்குப் பதிலாக, என்ன நடக்கிறது என்று ஒரு ஊழியரிடம் கேட்கிறார். அவர் பணியாளர்களிடம் இருந்து, "உங்கள் தந்தை கொழுத்த கன்றுக்குட்டியை கொண்டுவிட்டார், ஏனெனில் அவர் பாதுகாப்பாகவும் நலமாகவும் இருக்கிறார்" (வ. 27). தந்தை பல மாதங்களாகத் தயார் செய்து கொண்டிருந்த சிறப்பு கன்றுக்குட்டியை அறுத்து, துப்பி வைத்து, கொண்டாடும் பல நண்பர்கள் மற்றும் அண்டை வீட்டாரிற்காக செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

கதையின் இந்த கட்டத்தில், பரிசேயர்கள் இறுதியாக கதையில் சில அர்த்தங்களைக் கண்டனர். தந்தை இளைய மகனைப் பெற்றார் என்ற மூத்த மகனின் கோபத்தைப் பற்றி அவர்கள் கேள்விப்பட்டனர். தந்தைக்கு எதிரான மனப்பான்மையில் மூத்த மகன் நியாயமானவராக இருப்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருக்கலாம். கூட்டத்தில் இருந்த பரிசேயர்கள், இளைய மகன் எந்த தண்டனையும் இல்லாமல் வீடு திரும்ப அனுமதித்ததில் அவரது வெட்கக்கேடான நடத்தையை தந்தை பார்ப்பார் என்று எதிர்பார்த்தனர். இருப்பினும், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும், நம்பிக்கையுடன், மூத்த மகனும், அவரது மனப்பான்மை காரணமாக அவரது வீடு மற்றும் தந்தையை பிரிந்ததை பார்க்க ஆரம்பித்தனர். சில மொழிபெயர்ப்புகளில் அந்த வார்த்தை மீண்டும் உள்ளது, அதாவது, அவர் அவரை பாதுகாப்பாகவும் நன்றாகவும் வைத்திருக்கிறார், அல்லது சில ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகள் சொல்வது போல் அவரை மகிழ்ச்சியுடன் பெற்றுள்ளார். அவர்கள் மூன்று உவமைகளின் அத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்தில், "இந்த மனிதன் பாவிகளையும் வரி வசூலிப்பவர்களையும் பெறுகிறான்" (லூக்கா 15: 2) என்று கேட்கும் அனைவருக்கும் விஷயங்கள் ஒன்றாக வரத் தொடங்கின. இந்த உவமைகள் ஒவ்வொன்றையும் பற்றியது மற்றும் கடவுளைத் தவிர பரிசேயர்கள் மீது மட்டுமல்லாமல், பாவிகள் மற்றும் வரி வசூலிப்பவர்களுக்கும் கடவுளின் அற்புதமான அருள்.

மூத்த சகோதரர் பெருமையுடன் இருந்தார் மற்றும் இந்த சில வசனங்களில் "நான்," "நான்," மற்றும் "என்" போன்ற வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தினார். வில்லியம் பார்க்லே, லூக்காவின் புத்தகத்தில் தனது வர்ணனையில் கூறுகிறார்:

- 1) அவரது அணுகுமுறை அவரது தந்தைக்கு கீழ்ப்படிந்த ஆண்டுகள் கடுமையான கடமை மற்றும் அன்பான சேவை அல்ல என்பதை காட்டுகிறது.
- 2) அவரது அணுகுமுறை பரிதாபமின்மை. அவர் தனது இளைய சகோதரரை என் சகோதரன் என்று குறிப்பிடவில்லை மாறாக "உங்கள் மகன்" என்று குறிப்பிடுகிறார்.

மூத்த சகோதரர் காணாமல் போன மற்றும் இறந்த மகன் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு இப்போது உயிருடன் இருப்பதாகவும், குடும்பத்தை மீட்டெடுத்ததாகவும் கொண்டாடுவதில்லை. பரிசேயர்கள் தங்கள் சகோதரர் மற்றும் சகோதரி இஸ்ரேலியர்களுக்கு "பாவிகளாக" இருந்ததைப் போலவே, அவர் தனது சகோதரனை முற்றிலும் மறுத்தார். தந்தையிடம் இருந்த அதே அக்கறையையும் அன்பையும் அவர் காட்டவில்லை. அவன்

இதயத்தில் உள்ளவை தந்தையிடம் கொட்டுகிறது. 29 “ஆனால் அவர் தனது தந்தைக்கு, ‘இதோ! இத்தனை வருடங்களாக நான் உங்களுக்காக அடிமையாக இருந்தேன், உங்கள் கட்டளைகளை மீறவில்லை’ (வ. 29). அவர் சொல்வதை நாம் கேட்பது என்னவென்றால், தந்தை சுதந்திரமாக கொடுப்பதை சம்பாதிக்க அவர் இத்தனை ஆண்டுகளாக அடிமையாக இருந்தார் - அவருடைய பரம்பரை. அவர் ஏன் அடிமையாக இருந்தார்? இந்த மனப்பான்மை அவருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்ட பரிசேயர்களின் இதயத்தில் இருந்தது. விதி அடிப்படையிலான வேலை முறையை வைத்து கடவுளை மகிழ்விக்க முடியாது! “நம்பிக்கை இல்லாமல் கடவுளைப் பிரியப்படுத்த முடியாது” (எபிரேயர் 11: 6). பரிசேயர்கள் தங்கள் நல்ல செயல்களால் பரலோகத்தில் தங்கள் இடத்தை சம்பாதித்ததாக உணர்ந்தனர், ஆனால் அவர்கள் கடவுளின் கிருபையை முற்றிலும் இழந்தனர். அவர்களுக்கு கருணையும் கருணையும் தேவையில்லை, அவர்கள் நினைத்தார்கள். உங்கள் உத்தரவை நாங்கள் ஒருபோதும் மீறவில்லை! நீங்கள் என் நண்பர்களுடன் எனக்கு விருந்து கொடுத்ததில்லை, அவருடைய அணுகுமுறை.

பல வருடங்களாக தந்தையின் பண்ணையில் இருக்கும் எங்களுக்கு, மூத்த சகோதரனிடமிருந்து நாம் என்ன கற்றுக்கொள்ளலாம்?

தந்தைக்கு "அடிமைப்படுத்துதல்" பற்றி நாம் கவனமாக இருக்க வேண்டும் (வ. 29). நாம் செய்யும் வேலைகள் தந்தைக்கு நெருக்கமாக இருப்பதில் மகிழ்ச்சிக்கு மாற்றாக இருக்கக்கூடாது. மூத்த மகன் தனது மனப்பான்மை பாவங்களால் தனக்கும் தன் தந்தையுக்கும் இடையே தூரத்தை உருவாக்கியிருந்தார். அவர்கள் இயேசுவின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு அமர்ந்திருந்தபோது, மூத்த மகனின் படம் பரிசேயர்கள் மற்றும் சட்ட ஆசிரியர்களின் அணுகுமுறையைக் காட்டியது. சட்டத்தின் மிகச்சிறிய கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிப்பதில் அவர்களின் விரிவான கவனத்திற்காக கடவுள் அவர்களுக்கு ஏதாவது கடன்பட்டிருப்பதைப் போல அவர்கள் வாழ்ந்தார்கள். இழந்ததைத் தன் வீட்டிற்குத் திரும்பப் பெறுவது தந்தையின் பெரும் மகிழ்ச்சியாக இருப்பது போல, பாவத்தின் அடிமைகள் தந்தையிடம் திரும்புவதைக் காண்பது நமது மிகப்பெரிய மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும். நம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களுக்கும் நம்மை விட்டு வெகு தொலைவில் உள்ளவர்களுக்கும் இது நடப்பதைக் காண நாம் எப்போதும் உழைக்க வேண்டும். ஒருவர் வீட்டிற்கு வரும்போது எப்போதும் கொண்டாட்ட மனப்பான்மையுடன் இருப்போம்.

32 வது வசனத்தில் இயேசு உவமையை திடீரென நிறுத்தும்போது, அவர்கள் அனைவரும் தூக்கிலிடப்பட்டனர். அவர் அவர்களிடம் விட்டுச் சென்ற பெரிய கேள்வி, "மூத்த மகன் என்ன செய்தார்?" அவர் மனந்திரும்பி அவரிடம் தொலைவில் இருந்ததற்காக தனது தந்தையிடம் மன்னிப்பு கேட்டாரா? அவர் விருந்துக்குச் சென்று தனது சகோதரரை முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்டாரா? கேட்கும் ஒவ்வொரு பரிசேயர்களும் தந்தையின் பெரும் மகிழ்ச்சியானது அவருடைய குழந்தைகளை அவரது வீட்டிற்கு வரவேற்று நித்தியமாக ஒன்றாகக் கொண்டாடுவதைக் காணத் தொடங்கியது. அவர் ஒவ்வொருவருக்கும் விட்டு, எங்களுக்கும், கதையை முடிக்க. இந்த கருணையுள்ள மற்றும் இரக்கமுள்ள கடவுள் மற்றும் தந்தையிடம் நாம் வீடு திரும்புவோமா?

பிரார்த்தனை: தந்தையே, இவ்வளவு மகிழ்ச்சியுடனும், அதீத அன்புடனும் எங்களை வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றதற்கு நன்றி. நாம் எப்போதுமே மற்றவர்களிடம் நடத்தப்பட்ட விதத்தில் நடந்துகொள்ளலாம். ஆமென்

கீத் தாமஸ்

இணையதளம்: www.groupbiblestudy.com

மின்னஞ்சல்: keiththomas@groupbiblestudy.com